

[Udenrigsministeren.]

Alfred Jensen har stillet mig, intet har at gøre med den sag, vi behandler, skønt jeg tidligere udførligt har redegjort for, hvorledes den danske regerings stilling overfor afstemningen i De Forenede Nationer var, og skønt jeg ikke nærer det ringeste håb om, at det ærede medlem hr. Alfred Jensen vil høre efter, hvad jeg siger til ham, og tage hensyn til den saglige fremstilling, jeg giver, vil jeg dog for at undgå en mytedannelse og for, at en tavshed ikke skal blive misbrugt, sige til det ærede medlem, at den danske regering ikke skiftede standpunkt. Vi havde udsat den endelige afgørelse af, hvorledes vi ville stemme om de resolutioner, der kom til at foreligge i De Forenede Nationers første kommission, indtil forhandlingerne derom var afsluttet og afstemningen lå for. Vi fik derefter en meddelelse fra vor delegation om, at der nu var fastsat et møde, hvori den afgørende forhandling og afstemning skulle finde sted. Vi traf da vor beslutning, ikke i en sen natte-tid eller under mystiske omstændigheder, men i åbent dagslys om eftermiddagen ved en forhandling, hvortil alle de partier, der er repræsenteret i det udenrigspolitiske nævn, havde sendt repræsentanter, og vi havde ikke i den anledning forbindelse med nogen anden magt af den karakter, som det ærede medlem her vil skyde os i skoene. Vi havde, som vi har haft det under alle disse forhandlinger, oplysninger om, hvorledes til eksempel den norske regering ville stille sig. Vi kunne ikke få nogen oplysning om, hvordan England endelig ville stille sig, fordi England ikke på daværende tidspunkt havde truffet nogen beslutning, men der var god grund til at tro, at England ville stemme på samme måde — hvilket også viste sig at være rigtigt.

(Kort bemærkning).

Viggo Starcke: Der findes et æret medlem i denne sal, som er så forfærdelig fink til at stille spørgsmål, men som viser sig ganske ude af stand til at besvare spørgsmål. Når vi ser, hvorledes samtlige kommunistiske medlemmer indtegner sig på stribe til disse forhandlinger, så breder der sig en stor glæde i det høje ting over, at der ikke længere er 18 kommunister her i tinget; så nogle fremskridt er der dog her i verden.

Når det ærede medlem hr. Alfred Jensen ikke er i stand til at svare, vil jeg minde ham om, at intet svar er også et svar, og at han på den måde altså har svaret tre gange. Når det ærede medlem siger: jeg har svaret, for svaret kan man finde i vore dokumenter,

i vore taler, så gad jeg nok vide, hvad der ville komme til at stå i „Land og Folk“, hvis jeg gav mig til at snage i det ærede medlem hr. Alfred Jensens dokumenter.

Det ærede medlem har i og for sig en pligt til at svare på spørgsmål, som han selv har draget ind i debatten, og jeg vil gerne igen spørge — han kan svare ganske kort med ja eller nej —: Har det danske folk eller specielt det kommunistiske parti pligt til at rejse sig og lave revolution og i så fald pligt overfor hvem? Jeg vil gerne have et svar, ja eller nej.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Rasmus Hansen behøver ikke at være så fortørnet over, at jeg i fuld alvor bestrider hans påstande om en genoprustning af Østtyskland af de dimensioner, som han og det vesttyske socialdemokratis tidsskrift påstår. Jeg afviser dem som de fantasifostre, de er, og jeg beklager meget, hvis det ærede medlem, som dog havde en ganske god lyttepost, overhovedet ikke har hørt, at jeg støttede min afvisning på meddelelser, baseret på den engelske og amerikanske efterretningstjeneste i Frankfurt.

Det ærede medlem hr. Elgaard sagde, at vi kommunister trækker en diskussion herind, som intet har med Danmark at gøre. Jeg beklager meget, at det ærede medlem ikke er klar over, at det har med Danmark at gøre, om Danmark bliver allieret med et genoprustet Tyskland eller ikke, og at det har med Danmark at gøre, om Danmark fører en militæralliancepolitik, der er farlig for Danmark, eller om vi holder os udenfor en sådan politik. I stedet for at stå op gang på gang og tale moralsk forargelse skulle det ærede medlem hr. Elgaard forsøge at beskæftige sig med vore argumenter, men det har det ærede medlem hidtil viseligt afholdt sig fra.

Det ærede medlem hr. Kristen Amby sagde i samme åndedræt, at han havde desværre glemte Griffith og Matthews, men ingen, absolut ingen i Vesteuropa ville krig, altså heller ikke Griffith og Matthews. De var ansvarlige ministre, men de blev skiftet ud, for det er jo således, at hvad hjertet er fuldt af, løber munden over med, og de plaprede ud med det, som var magthavernes mening i Amerika; det var en dumhed, de begik, men derigennem afslørede de, hvad hensigten med Atlantpagten er.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. Viggo Starckes spørgsmål kan jeg let be-